

τὴν ἀπελπισίαν ταύτην τῶν γάλλων κτιστῶν. Συνομωτῶ κατὰ παντός ὅ,τι εἶνε δυσειδές, κατὰ παντός ὅπερ δυσαρρεστὲι τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ πληγόνει τοὺς πόδας μου, κατὰ παντός ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὰς ἐρέξεις, εἰς τὴν καλλιस्थησίαν καὶ εἰς τὰ αἰσθητά, ὅσα ἡ φύσις ἐθήκεν ἐν ἐμοί. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ κατὰ τῆς κοινωνίας παράπονά μου, ταῦτα δὲν εἶνε εἰσέτι τόσῳ σοβαρά, διότι δὲν ἔχω λόγον δικαιοῦντά με νὰ τρέφω κατ' αὐτῆς ταῦτα.

— Πράγματι..... εἶπεν ὁ στρατηγός, συγχισθῆς ἐκ τῶν προσιμίων τούτων, ὣν ἡ ματαία ἐλαφρότης δὲν ἐμαρτύρει οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον τὸν τραγικὸν, τὸν σταθερὸν, τὸν ἀποφασιστικὸν τόνον τῶν κοινωνιστῶν.

— Ἄλλ' εἰάν ἐξακολουθῶσι νὰ μὲ ἐνοχοποιῶσι, ἐπανελάθην, νὰ μὲ κατασκοπεύωσι, νὰ μὲ ἐνοχλῶσιν, ἐν μιᾷ λέξει, τότε ἴσως τὸ ἀστείον καὶ ἀνυπαρκτον μετατραπῇ ὡς σοβαρὸν καὶ βásiμον καὶ καταστῶ πραγματικῶς, κοινωνιστρικ, μηδενιστρικ, ἐπαναστατικ, ἀναρχικὴ, καὶ πᾶν ὅ,τι φοβερὸν, περὶ ὧν δὲν γνωρίζω ποσῶς τι, ἀλλὰ τὰ ὅποια θὰ μάθω, ἵνα γνωρίζω τοῦλάχιστον τὸ πρᾶγμα δι' ὃ μοῦ κατηγοροῦσιν, ὅσον καὶ διὰ νὰ θαυμάσω τὸν βαθμὸν τῆς πλάνης τῶν ἀστυνομικῶν καὶ τὰ ἄγωνα γαυγίσματά των ἐκεῖ ἐνθα οὐδ' ὑπάρχει καὶ αἰτία ἐξασκήσεως τῆς ἰχνηλατικῆς ἱκανότητός των.

Εἰς τοὺς τελευταίους τούτους λόγους, ὁ Τρεπὼφ ἠσθάνθη ἐρόθημα ἀναβαῖνον εἰς τὰς παρειάς του.

— Ἐν τούτοις, ἔσπευσεν νὰ εἶπῃ οὗτος, χθὲς τὸ ἑσπέρας περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν ἐθεάθητε μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τῆς κομήσεως Λιτζανώφ.

— Καὶ τῆς δεσποινίδος τῆς ἀκολουθίας μου, προσέθετο ἡ Βάνδα.

— Εἰς συναιτίαν πινά εἰς ἣν ἡ ἀριστοκρατία δὲν ἔχει τόσην συνήθειαν νὰ συχναῖζῃ εἰς τοιαύτην δ' ὥραν πρὸ πάντων καὶ ὅχι μακρὰν οἰκίας τινός ἢν μ' ὑπέδειξαν ὡς ὑποπτον.....

— Μετεβλίνομεν ἵνα ὁ γυνίκο μετὰ τοῦ κόμητος καὶ τῆς κομήσεως εἰς μικρὸν τι θέατρον, τῆς κατωτάτης τάξεως, εἶνε ἀληθές, ἀλλὰ μὲ μόνην τὴν πρόσθεσιν νὰ διασκηδῶμεν καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ιδέας κατὰ τῆς κυβερνήσεως.

— Καὶ πῶς ἀπεφασίσατε νὰ μεταβῆτε εἰς ἐν τοιοῦτον μέρος;

— Ὁ πτωχὸς αὐτὸς τρελλὸς Λιτζανώφ ἀπιδίασεν τόσον τὰς ἡδονὰς τοῦ μεγάλου κόσμου, ὥστε ἠθέλησεν νὰ δοκιμάσῃ ἅπαξ καὶ τὸ ταπεινὸν ἐκεῖνο θέατρον ἐνθα μετέβημεν, καὶ διήλθομεν μὲλα παῦτα λίαν εὐαρέτως

τὴν ἑσπέραν μας. Ἴδου ἡ τρομερὰ συνωμωτίς ἣν ἔχετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας.

— Ἀλλὰ τότε, παρατήρησεν ὁ στρατηγός, διατὶ νὰ δώσητε, ἑκατὸν ρούβλια εἰς τὸν Ποπῶφ;

— Διὰ νὰ ἐννοήσῃτε τοῦτο προσέθηκεν ἡ Βάνδα μετ' ἀπαραιλλοῦ παρυσίας πνεύματος, πρέπει νὰ γνωρίσῃτε τὸν Λιτζανώφ. Ἡ λυσσώδης ἐπιμονὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ νὰ μᾶς ἀκολουθῇ τοῦ ἐτάρκτε τὰ νεῦρα. Ἡθελε νὰ μείνῃ ἀγνωστος, ὡς σῆ; προεἶπον, ἐπομένως βλέπων ὅτι ὁ σκοπὸς του δὲν ἐπετύγχανεν, ὠργίσθη. Ἰνα ἀπαλλαχθῇ λοιπὸν τῆς ἀχληρᾶς ταύτης κατασκοπίας ἔδωκεν εἰς τὸν Ποπῶφ ἐν χαρτονόμισμα τῶν ἑκατὸν ρούβλιων.

Ὁ Τρεπὼφ ἤκουσεν ἅπασαν τὴν διήγησιν ταύτην μετ' ἡθους ἀμφισβλήσεως. Ἐξ ἄλλου ὁμῶς ἐσκέπτετο, ὅτι, ἂν δὲν ἦσαν ἀληθῆ τὰ λεγόμενα τῆς Βάνδας, ἦσαν ὅμως πιθανά καὶ πῶς νὰ εἶπῃ εἰς τὴν ὥραν ταύτην πριγκήπισσαν: Ψεύδεσθε!

— Ἐχετε πολὺ πνεῦμα, ἠρώτησεν μόνον νὰ εἶπῃ, ἀλλά.....

Ἡ Βάνδα τὸν διέκοψε πᾶραυτα.

— Γνωρίζετε, στρατηγέ, διατὶ οἱ Ῥῶσοι συνομωτοῦσιν; Διότι στενωχωροῦνται, καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀνίας ἐν Ῥωσσίᾳ ὁ οὐρανὸς εἶνε φαιδός, ἡ ζωὴ πληκτικὴ ἡ πλῆθις κυριεύει τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἐκτισθῆτων Ῥώσων, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ εὗρωσιν ἀνακούφισιν τῆς ἀνίας των ταύτης εἰς τῇ βότκᾳ, ἐπιζητοῦσι ταύτην εἰς τὴν πολιτικὴν μέθην, ἣν ὠθοῦσιν εἰς τὰ ἄκρα μέχρι τραγικοῦ σημείου. Ἀντὶ νὰ κτίζετε φυλακὰς, ἀνεγείρατε θέατρα τοῦ λαοῦ. Οἱ Ῥῶσοι τρελλαίνονται διὰ τὸ θέατρον ἐν μιᾷ λέξει, διασκεδάζετε αὐτούς. Σκεφθῆτε ἐπὶ τῶν λόγων μου καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι πιθανὸν νὰ ἔχω δίκαιον.

— Ὅ,τι τόρᾳ μοὶ λέγετε δὲν εἶνε εἰ μὴ λεπτοί, εὐφυστάτοι ἀστεῖσμοι καὶ κυρίως ὅ,τι μὲ κάμνει ἐλίγον νὰ φρονῶ ὅτι συμμερίζεσθε ἐλίγον τὰς κοινωνιστικὰς ιδέας, εἶνε ἴσα ἴσα τὸ ἀνεπτυγμένον πνεῦμά σας καὶ ἡ πλήρης εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρός σας, ὡς καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ φρονήματός σας. Μοὶ φαίνεσθε εὐφυστάτη, ὡ πριγκήπισσα, πολὺ φιλελεύθερος, ὥστε νὰ εὕρισκῃτε ἐνδιαφέρον τι ἢ εὐχαρίστησιν ἐν τῇ παραδοχῇ καὶ ἀποδοχῇ τῶν ματαίων ὅσῳ καὶ καταχθονίων δυνεῖρων τῶν ρυπαρῶν αὐτῶν δημοκρατῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΚΙΝΙΝΗΣ.

Γνωστὸν ὅτι ἡ κινίνη, τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἀντιπυρετικόν, προέρχεται ἐκ τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς. Ἴδου δὲ πῶς ἱστορεῖ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἰθαγενὴς συγγραφεὺς, ὁ δὲν Ζοσὲς Δομίγγος Κόρτες, δι' ὅρους ζωηροῦ μὲν καὶ πομπώδους, ἀλλὰ πλήρους ἐπιχωρίου χρωματισμοῦ.

« Εἰς τὰ προκίονια δάση τὰ καλύπτοντα τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Βολιβίας, ἀξάνουσι δένδρα οἱ μεγαλοπρεπεῖς τῶν ὁποίων κλάδοι ὑψοῦνται μέχρι οὐρανοῦ. Ἐν μέσῳ φύσεως θαυμασίως ἰσχυρᾶς, χρυσιζομένης ὑπὸ τοῦ αἰωνίου ἡλίου τῶν τροπικῶν, ῥέουσι διαυγέστατοι ποταμοί. Τὰ κρυσταλλώδη αὐτῶν ὕδατα ἐκ διαλειμάτων μόνον ταράσσονται ὑπὸ τινος ἐλαφρᾶς ἐκ φλοιοῦ λέμβου, ἐν τῇ ὁποίᾳ οἰκογένεια Ἰνδῶν ἐμπιστεύεται τὴν ζωὴν τῆς εἰς τὰ παρασύροντα αὐτὴν ῥεύματα, ὅπως τὴν φέρωσιν ἀπὸ μιᾶς Ἐδέμ εἰς ἄλλην.

« Εἰς τὰς χώρας ταύτας δὲν ὑπάρχουσι πόλεις, ὁ δὲ πολιτισμὸς, μετὰ τῆς γονίμου μὲν ἀλλ' ἐξκντλούσης διὰ τῶν ἐφευρέσεών της συνοδείας του, δὲν ἤλθεν εἰσέτι νὰ καταστήσῃ πτωχὰ τὰ δῶρα τοῦ οὐρανοῦ.

« Ἐκεῖ τὸ πᾶν ἀποπνέει τὴν ἐκ τῆς μὴ ὑπάρξεως ἀναγκῶν εὐτυχὴ ραθυμίαν ἐκεῖ φύονται αἱ πολύτιμοι οὐσίαι αἱ προσωρισμέναι νὰ τρέφωσι τοὺς εὐτυχεῖς κυρίους τῶν τόπων ἐκείνων, οἵτινες μόλις ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ρίπτωσιν ἐπὶ τῆς γονίμου γῆς δρόκκα δρόζης διὰ νὰ δρέπωσι κατόπιν ἀφθονον συγκομιδὴν. Ὁ ἥλιος οὐδέποτε ἐγκαταλιμπάνει τὰς κοιλάδας ἐκείνας ὅπου αἰώνιον ἔαρ ἐπικρατεῖ, καὶ ἡ καλύπτουσα αὐτὰς πλουσία βλάστησις προμηθεύει αὐταῖς τὰς εὐεργετικὰς βροχὰς τοῦ τροπικοῦ θεοῦ.

« Τὰ δένδρα, ἐγκαταλειμμένα εἰς ἑαυτὰ, παράγουσιν ἡδυάτους καρπούς ὅταν δὲ οὗτοι ὠριμάσῃσι, κάμπτονται οἱ κλάδοι ἀφ' ἑαυτῶν, οὕτως ὥστε ὁ Ἰνδὸς δὲν ἔχει ἄλλον κόπον νὰ καταβάλλῃ εἰμὴ νὰ ὑψώσῃ τὰς χεῖρας ὅπως τοὺς δρέψῃ.

« Ἐν μέσῳ φύσεως αἰωνίως νέας, μόνος ὁ ἄνθρωπος γηράσκει καὶ θνήσκει· αὕτη δὲ εἶναι ὅλη ἡ διαφορὰ μετὰ τοῦ ἐπιγείου παραδείσου καὶ τῆς ἀνατολικῆς Βολιβίας.

« Εἴμεθα ἐν ἔτει 1638.

« Οἱ Ἰνδοὶ τοῦ δάσου εἶχον ἀκούσει κρότους παραδόξους δίδοντας τὸν θάνατον ὡς ὁ κεραυνὸς καὶ ἀναθρώσκοντες ὡς οὗτος ἐκ πυρίνης ἀστρα-

πῆς. Οἱ ἱερεῖς τῶν εἰχόν ἀναγγεῖλαι ὅτι ἐφθασεν ἡ στιγμή καθ' ἣν ἐμελλον νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἀρχαὶαι προφητεῖαι.

«Ὁ λαὸς, ἀφοῦ ἐξήτησε συμβουλὴν παρὰ τῶν θεῶν, ἔδραμε νὰ κρυθῇ μακρὰν τῶν νεωστὶ ἀφικομένων ἐκείνων ξένων πρὸ τῶν ὁποίων προσπορεύοντο ὁ θάνατος καὶ ἡ καταστροφή.

«Τὴν νύκτα οἱ φυγάδες, ἐξηντλημένοι ὑπὸ τοῦ κόπου, κατεκλίνοντο πλησίον πυρῶν διὰ νὰ ἀπομακρύνωσι τὰς τίγρεις· ἤρχιζαν νὰ πάσχωσι σκληρῶς ἐκ τῶν στερήσεων, ὅλα δὲ τὰ δεῖνὰ τῶν ἐκείνων τὰ ἀπέδιδον εἰς τοὺς νεήλυδας. Μετ' ὀλίγον ἡ ἀσθένεια ἤρχισε νὰ δεκατίζει τοὺς δυστυχεῖς, καὶ ὁ πυρετὸς ἤπλωσε τὸν δηλητηριώδη μανδύον τοῦ ἐφ' ὅλης τῆς χώρας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ἦτο ἀπειρος, ἐκείνος δὲ ὅστις χλὺς ἐτι ἐκλαῖεν ἐπὶ τοῦ πτώματος υἱοῦ, κλαίεται σήμερον ἐν τῇ σκληρᾷ τοῦ ἀγωνίᾳ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τινὰς ὥρας μελλόντων νὰ ἐπιζήσωσιν.

«Ὁλόκληροι οἰκογένειαι ἐξαφανίζονται, καὶ αἱ φυλαὶ αἵτινες ἄλλοτε ἀπετέλουν ἀναρίθμους πολεμιστὰς καταστρέφονται ὑπὸ τῆς πληγῆς ταύτης. Ὁ πικρὸς θρήνος τῆς ὁδόνος ἐκπέμπεται νῦν ἐκ τῶν χαρωπῶν ἐκείνων κοιλάδων· αἱ κραυγαὶ καὶ τὰ δάκρυα ἤχοῦσι πενθίμως εἰς τὰ δάση. Οἱ θεοὶ ἐλησμόνησαν τὸν λαόν των, καὶ οἱ οἰωνοὶ πένθη μόνον καὶ θανάτους ἀναγγέλλουσιν.

«Ἐκ τῶν δασῶν ὁ πυρετὸς ἐπιχέεται εἰς τὰ ὄρη καὶ μετ' ὀλίγον φθάνει εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς θαλάσσης· ὁ θρήνος τῶν λευκῶν συμμίσγεται μετὰ τοῦ θρήνου τῶν ἰθαγενῶν, καὶ εἰς τὰφος κοινὸς καλύπτει καταθλίβοντας καὶ καταθλιβομένους.

«Ἐκάθητο τότε ἐπὶ τοῦ ἀντιβασίλικου θρόνου τῆς Παρουβίας γυνὴ μὲ ψυχὴν ἀγνὴν ὡς ἀγγέλου· ἡ γυνὴ ἐκείνη ἦτο ἡ εὐσπλαγχνος κόμησα Chinchon ἥτις δὲν ἔπαυε παραμυθεῖσθαι καὶ εὐεργετοῦσα τοὺς ὑπὸ τὴν σκληρὰν κατάκτησιν στεναζόντας δυστυχεῖς Ἰνδοὺς· ἀντήμενον δὲ οὗτοι τὴν φιλανθρωπίαν τῆς δι' εὐλαβοῦς εὐγνωμοσύνης.

«Ἦλθεν ὁ θάνατος καὶ ἔκρουσε τὰς πύλας τοῦ ἀνκτόρου· ἡ ἐπιστήμη καὶ αἱ ἀδιάλειπτοι περιποιήσεις ἐφάνησαν ἀνίσχυροί εἰς τὸ νὰ ἀποτρέψωσι τὸ ἀπαίσιον κακὸν ὅπερ ἐμελλε νὰ ἀφαρπάσῃ τὴν εὐγενῆ ἐκείνην γυναῖκα.

«Ἐσπέραν τινὰ καθ' ἣν οἱ τελευταῖοι σπασμοὶ τῆς ἀγωνίας συνεχέοντο μετὰ τῶν θρήνων τοῦ λαοῦ, παρουσιάζεται πτωχὸς Ἰνδὸς φέρων, ὡς ἔλεγε, περίεπτον, καὶ ζητεῖ νὰ τὸν εἰσαξῶσι πλησίον τῆς κλίνης τῆς ἀν-

τιβασίλισσης. Φθάσας ἐκεῖ, γονυπετεῖ, καὶ μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς λέγει:— Ἰσχυρὰ κυρία, τὰ καλὰ ὅσα πράττεις πρὸς τὰ τέκνα τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἀμειφθῶσι μετ' ὀλίγον. Ἀκουσὸν με, καὶ ἡ ἐλπίς θὰ ἀναθερμάνῃ τὴν καρδίαν σου.

«Ὅταν τὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ ἦλθε καὶ ἐτάνυσε τὰς ἐπικράτους κτέρυγας τοῦ ἐπὶ τῶν δασῶν ἡμῶν, ἐπλήγημεν τυφλῶς ὑπὸ τοῦ θανάτου.

«Ἐγὼ ἐκράτουν σφικτὰ εἰς τὸ στήθος μου τὴν μονογενῆ θυγατέρα μου, εἰκόνα τῆς ἀτυχοῦς μητρὸς τῆς, τὴν ὁποίαν κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν πρώτην εἶχομεν ἐνταφιάσει παρὰ τὰς ῥίζας φοίνικος.

«Ἡσθάνομην καίον τὸ μέτωπόν της, καὶ ἐκ τοῦ ἀπεξηραμένου λάρυγγός της μόλις ἠδύνατο νὰ ἀρθρώσῃ λέξεις τῆς ὅπως ζήτησεν ὕδωρ.

«Εὐρισκόμεθα εἰς τὸ ὄρος· ἀνοίγων μετὰ μόχθου δίοδον ἐν μέσῳ τῶν συμπεπλεγμένων φυτῶν, ἐφθασα εἰς ῥύακα θολοῦ καὶ ὑπερύθρου ὕδατος. Παρὶ τὰς ὄχθας τοῦ ῥύακος ἐκείνου ἦσαν δένδρα γηραιὰ ὅσον καὶ τὰ προαίονια δάση μας, κατακεκάλυμμένα ὑπὸ ἀνθέων λευκῶν, ὁμοίων κατὰ τὴν ὁσμὴν καὶ τὸ σχῆμα πρὸς τὰ τῆς πορτοκαλέας.

«Πολλὰ τῶν δένδρων ἐκείνων, ἀνατετραμμένα ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ χρόνου, ἔκειντο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὕδατος. Φωνὴ μυστικὴ μὲ εἶπε: Πίσ· καὶ ἔπιον. Ἐπειτα ἔφερα ἐκεῖ τὴν κόρη μου ἥτις ἔσβεσε τὴν φλογεράν διψάν της μετ' ἀπληστίας διψώσης ἐλάφου.

«Μετὰ δύο ἡμέρας, τὸ τέκνον μου ἦτο υγιές!

«Ἡ πεῖρα τῶν γερόντων τῆς φυλῆς κατέστησε γνωστὸν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο ὥφειλε τὴν ἀρετὴν του εἰς τὸν φλοιὸν τῶν διαμεινόντων ἐκεῖ δένδρων.

«Τὸ μέσος τὸ ὁποῖον ὠραίσθημεν πρὸς τὴν φυλὴν σου μᾶς παρεκίνησε νὰ ὁμώσωμεν ὅτι οὐδέποτε ἠθέλωμεν ἀποκαλύψαι τὸ μυστικὸν τοῦτο· ἀλλὰ τὸ κακὸν σὲ ἐπληξεν, καὶ ἡ πρὸς σὲ ἀγάπη μας εἶναι ἰσχυροτέρα τοῦ καθ' ὅλων τῶν λευκῶν μίσους.

«Ἐν ὀνόματι τῶν φυλῶν μας, σοὶ φέρω τεμάχιον ἐκ τοῦ πολυτίμου τούτου φλοιοῦ, τὸν ὁποῖον, εἰς ἀνάμνησιν τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὠνομάσαμεν chinchona.

«Ἡ κόμησά ἐσώθη διὰ τοῦ φαρμάκου ἐκείνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1638 ἡ ἱατρικὴ ἐπλουτίσθη διὰ τοῦ εἰδικοῦ τούτου ἀντιπυρετικοῦ, τὸ ὁποῖον καλεῖ εἰσέτι διὰ τοῦ ὀνόματος chinchona officinalis.

Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος.

Γ. ΑΠΟΒΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν τετραετίαν 1874-1877 ἀποβίωσαν ἐν ὅλῳ 123,462 ἄτομα ἢτοι ἀνὰ 1 ἄτομον ἐπὶ 47 κατοίκων, ἢ 2,22 ἐπὶ 100 κατοίκων.

Κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα τὰς περισσότερας ἀποβιώσεις ἔσχεν ὁ νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ ὁ νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, τὰς δὲ ἐλιγωτέρας ὁ νομὸς Κεφαλληνίας κατὰ πρῶτιστον λόγον καὶ ὁ νομὸς Εὐβοίας.

Πίναξ 1 α-1
κατ.

Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας . . .	13551	35
Εὐβοίας	5142	64
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος .	7886	54
Ἀκαρναντίας καὶ Αἰτωλίας	40143	48
Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος . . .	46365	36
Ἀρκαδίας	43564	39
Λακωνίας	7694	54
Μεσσηνίας	41229	46
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας .	42344	41
Κυκλάδων	40273	48
Κερκύρας	6588	58
Κεφαλληνίας	3351	92
Ζακύνθου	3065	57

Τὸ ὅλον 123,462 47

Κατὰ τὴν περίοδον 1865—1877 ἡ ἀναλογία τῶν ἀποβιώσεων ἐπὶ τῶν κατοίκων εἶναι 2,12 ἐπὶ τοῖς 100. Ἡ ἀναλογία δὲ αὕτη διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἔχει ὡς ἐξῆς διὰ τὰ πλείστα τῶν λοιπῶν Κρατῶν

ΙΤΑΛΙΑ	2,99
ΓΑΛΛΙΑ	2,40
ΑἴΤΑΙΑ	2,22
ΓΕΡΜ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ . .	2,74
ΑΥΣΤΡΙΑ	3,45
ΟΥΓΓΑΡΙΑ	3,84
ΕΛΒΕΤΙΑ	2,45
ΒΕΛΓΙΟΝ	2,35
ΟΛΔΑΝΔΙΑ	2,49
ΣΟΥΗΔΙΑ	1,93
ΝΟΡΒΗΓΙΑ	1,75
ΔΑΝΙΑ	1,98
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	2,94
ΙΣΠΑΝΙΑ	2,12
ΡΟΥΜΟΓΝΙΑ	2,62
ΣΕΡΒΙΑ	3,15

Ἐκ τῶν ἀποβιωσάντων 64,037 ἦσαν ἄρρενες καὶ 59,125 θήλειαι. Ἐκ τούτων δὲ ἦσαν